

„Szemere úrnak tán még rosszabb szabója volt, mint Kossuth Ferencnek” — ilyen mondatai villannak elő (figyelmezzünk: a Krúdy-varázs egyik alapmondata ez!), s teszik bocsánatossá, ha valóban most már a hagyatéék fonnyadtabbját gereblyézi kötetbe a túl jó sáfár Kozocsa Sándor. (*Magvető*)

Lázár István

RÉGI ÉS ÚJ EMBEREK

Krúdy Gyula írásai

Igen, napilap-sírából fel kellett támasztani *A tiszaezlári Solymosi Esztert*, e súlyos dokumentumot. S korfestő részletei okán a Kossuth-fiúkról írt vázlatokat. De most ez az újabb begyűjtés? A terjedelmesebb *Régi és új embereket* mintha Jókai — avagy Herczeg Ferenc, né tán Beniczkyné Bajza Lenke? — egy szüzséje, történetecskéje nyomán körmölte volna folytatásról folytatásra, tintával csak, nem vérrel. Ezért is rekesztette be oly hirtelen-untan. A *Szarvasgomba-emberek* teli ötlettel, figurával — de mily kidolgozatlan, mily hanyag. Még négy beszély következik. Minden ott van, néhol nem annyira a Krúdy, aki mindent tudott, és amit mégsem, azt is zsonglörként a beavatottság látszatával írta meg.